with what is being adopted by any other Council in India or otherwise. I am only bound by the practices adopted by this Council. I submit that you will be pleased to note that on any day of the session an adjournment motion can be given notice of. If you wish to make any change, it is only fair to give us a chance.

Mr. President:—For the reasons stated above I rule that the motion is out of order.

The Cochin Usurious Loans Bill.

Mr. Thomas Manjuran.—I beg to present the Select Committee Report on the Cochin Usurious Loans Bill. Only two substantial changes have been introduced in the original Bill. They consist of (1) fixing a maximum of rate which is 12 per cent, which is found in clause (2) (c) of the Bill and (2) the penal clause introduced as clause 5. There are two amendments tabled with regard to this Bill and these amendments refer to these changes. I move that the Bill be taken into consideration.

Mr. S. C. Viswanatha Ayya—Mr. President Sir, Under Standing Order 37(2) of the Cochin Legislative Council I beg to move the following amendment to the Law Member's motion of taking up for consideration of the Cochin Usurious Loans Bill:—

"The Bill may be re-committed to another Select Committee with instructions to take evidence from important centres in the State."

Sir, when I received notice of the Law Member's motion I took the opinion of my constituents on the measure and I realised then that they had not so far been made aware of the Bill nor of the happenings of the Select Committee. The Select Committee that has now submitted the report is one appointed by the previous Council and as such the members of this House, who are now asked upon to consider the Bill had no opportunity of modifying the Bill in accordance with the wishes of their constituents. The nature of the Bill and the far-reaching effects it will have on the financial transactions taking place every-day in the country do warrant that the public should certainly be given the fullest scope of expressing their unequivocal opinion on the provisions of the Bill. I believe that it may be contended that publication in the Government Gazette was enough to attract the attention of the public in this Bill as well. But I may be allowed to submit that in many cases the public eye does not pitch upon such publications in the Gazette, and that the only method of inviting public opinion on such important matters is by authorising the Select Committee to give the Bill the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

widest publicity and by collecting evidence from important commercial centres of the State. Believe me when I say, Sir, that as far as the voters in my constituency are concerned they have not been aware of this Bill being on the anvil of the Cochin Legislature. Due to want of proper and sufficient publicity my constituents have not been able to express anything on the matter. There has been a general feeling that a Bill of this nature with far-reaching consequences and vitally affecting the financial everyday transactions of the State has not had the publicity that it really deserves.

Apart from the want of sufficient publicity inviting the opinions of public men and bodies over the provisions of the Bill, I bring to the notice of this House another aspect which equally justifies the tabling of my amendment for re-committal. The Bill contemplates to fix the maximum rate of interest that can be legitimately levied in Cochin State and not satisfied with giving the Civil Courts with wide discretion in the matter of fixing the rate of interest wants to invest the Magistrates' Courts also with jurisdiction to bring to book those contravening the provisions of the Bill. It is an accepted and unrebutted principle of finance that the rate of interest will certainly vary in different centres of the State. Just for example the agriculturist class may not be taxed with as high a rate as the commercial and the industrial classes; again long-term debts will carry lesser interest than short term debts. Money may be more in demand in commercial centres than in agricultural areas. It is impossible to hold, much less to sustain, the proposition that the whole nation, the whole State, nay, the whole town in any part of the world will be composed only of one class of artisans. Therefore what I want to bring to the notice of the House is the fact that the fixing of a flat rate of interest throughout the State is not a healthy principle. It is essentially necessary to go into the question of maximum interest in particular areas and localities without which the present proposed legislation will lead to untold hardship and trouble not to speak of the inconvenience. The Hon'ble members of this House can easily realise that without really gathering evidence on this important matter of what is the maximum rate of interest to be fixed in different areas it will not be possible for them to give any off-hand opinion as to bind their constituents for ever and anon. On this ground as well I submit that this particular Bill is a fit case where it ought to be recommitted to the Select Committee with powers to hold public sittings and take evidence before submitting its report.

It may be argued that this process will necessarily involve fresh delay but I make bold to say that the delay thereby caused

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

will not in any way prejudice anybody. Even today as the law and practice now stand, the Civil Courts are given wide powers to fix the rate of interest payable by the debtors both before and after the decree. Hon'ble members with callings to the Bar will certainly bear testimony to the fact that in many cases the Courts have reduced the stipulated interest between the parties. Hence I submit that the delay attending on the reconsideration of the Bill by a Select Committee will not affect anybody's interest adversely. What with the 13th Kanyakumari Royal Proclamation and the discretion exercised by the Courts always in favour of the debtors, the debtor is being protected all-round and the absence of a Usurious Loans Bill will not affect his interest in any way. Not being a very urgent matter I hope that the House will accept my amendment. I am moving this amendment with the best of interests both for the creditor and the debtor so that when the Bill is actually placed on the Statute Book there will not be any room for heart-burning in any quarter. Sir, I commend the amendment motion for the acceptance of the House.

Amendment lost for want of a Seconder.

Motion was put and carried.

Clause 2 of the Bill was put and carried.

2. In this Regulation, unless there is anything repugnant in the subject or context.

Definitions. (1) 'interest' means rate of interest and includes the return to be made, over and above what was actually lent, whether the same is charged or sought to be recovered specifically by way of interest or otherwise.

(2) 'loan' means a loan whether of money or in kind and includes any transaction which is, in the opinion of the court, in substance a loan.

(3) 'suit to which this Regulation applies' means any suit,

(a) for the recovery of a loan made after the commencement of this Regulation; or

(b) for the enforcement of any security taken or any agreement, whether by way of settlement of account or otherwise, made after the commencement of this Regulation in respect of any loan made either before or after the commencement of this Regulation;

(c) for the redemption of any security given after the commencement of this Regulation in respect of any loan made either before or after the commencement of this Regulation.

Mr. Thomas Manjuran.—I beg to move the following amendment:—"In clause 3 (i) (a) substitute "or" for 'and' and in clause 3 (i) (b) substitute the words 'shall exercise' for 'may

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

exercise". As amended the clause will read thus:—"(a) that the interest is excessive; or (b) that the transaction was as between the parties thereto substantially unfair, the Court shall exercise all or any of the following powers, namely". By the proposed amendments the Courts will have far wider powers than the powers proposed to be conferred by the Select Committee. In the Bill as reported by the Select Committee both these reasons must exist for the Court to interfere and even then the Court may or may not interfere. But according to the amendment the Court shall interfere if one or other of the reasons exists. I propose that these amendments may be passed.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—I second the amendments.

Amendments put and carried.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—There is a clerical error in clause 3 (i) (b). The word "may" after namely has to be omitted.

Mr. President.—It may be deleted.

Mr. C. S. Viswanatha Ayyar.—I move the following amendment:—"That Section 3 (2) (c) of the Bill be deleted."

Sir, the Bill as it now stands attempts at fixing a uniform rate for all parts of the State and for all classes of money-lenders and borrowers. My amendment is to omit the mention of the maximum rate. The House will certainly agree with me when I say that it is really unwelcome to fix a flat rate for all parts of the State. What will be high rate in one place may be after all a low rate at quite a different place. The rate of interest will generally vary according to the vocation of the borrowers and hence the fixing of a flat rate is really dangerous and unsatisfactory. Under this regulation the Civil Courts are again given wide powers to allow the interest claimed. It is not anybody's grievance that the Civil Courts do not properly exercise their discretion at present. No one has so far been dissatisfied by the discretion used by Civil Courts. Instances are not wanting where Courts have refused to give a decree for the claimed rate of interest on the ground of the Courts being satisfied that under the circumstances prevailing in the locality the claimed rate will be penal. Since the Courts exercise their discretion to the satisfaction of all concerned I submit that it is not necessary to take away the Court's discretion in the matter. Under the proposed Regulation both the ordinary money-lender and the professional money-lender like the Banker can take only a uniform interest. No margin is provided for the Banker who pays interest for the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

monies he advances. It so happens that the Banker has himself to pay high rate of interest and as far as Chittur is concerned no Banker there pays anything less than 7½ per cent for his deposits and takes all consequent risks in making a small profit out of the deposits. It is a known fact and admitted by all that the Banker must be allowed to take a higher rate than the ordinary money lender as a compensation for the risk he undertakes in making the profit. Most of the Bankers in Chittur lend money to residents in British India since Chittur is surrounded on all sides by British India. The Usurious Loans Bill in Madras Presidency has not fixed a flat maximum rate and hence the borrowers there find the ordinary interests at Chittur more attractive than the ordinary prevalent rate in British India. People in Chittur generally lend money on 15 and 18 per cent while in adjacent British India the same debtors cannot hope to raise money on such rates. The Bill as it stands will sound a death blow to the Chittur Bankers at least. Taking into consideration all these facts I beg to move the deletion of the clause fixing the uniform maximum rate of interest for all Cochin State.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—I second it.

Dr. A. R. Menon.—Sir, I rise to oppose that amendment and the statements contained in the speech. Many of those statements are not based upon facts. We have made exhaustive enquiries and I happened to be one of the members of the Select Committee and it has been brought out clearly at the enquiry that they are charging a rate of interest up to 35 and 37½ per cent. All the Bank representatives were invited and almost all the Bankers, including our friend there, were there and I put my own brother there for examination and it was proved that they were getting 36 per cent. Now Sir, that Bank is supposed to be doing business in a moderate form and 20 per cent dividend is declared by the Bank continuously for three years. My friend says that the interest there varies from 15 to 18 per cent. It is news to me. Our people seem to have improved wonderfully well within these years. The other point raised is that we are surrounded by the British territory and the terms offered are so attractive that they are rushing to those Banks. The truth of the matter is that in almost all these parts the agriculturists have become the abject slaves of the money-lenders. They call it a Bank but it is nothing more than Hundies of the worst heartless and blood-sucking type and families after families have been ruined by this present banking system. I hope the House will bear with me that it is the fundamental primary duty of this

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

House some-how-or-other to see that this money-sucking process is stopped so that the wretched people may not be more wretched. My conscience is quite clear that this matter—that what ever this House does to keep these Banks under check—will be a humanitarian act, an act of statesmanship and rightuousness. I therefore appeal to the members of this Council not to delete any of the clauses of the Bill. Remember that we had very great difficulty in bringing the Government members round to our side. Let it not be said now that the non-official side put in the spoke there. I oppose this amendment.

Mr. C. S. Viswanatha Ayyar—The evidence was taken on a different matter. This Select Committee did not take evidence at all. Chittur is an isolated Taluk far away from the capital. Our customs and manners are all quite different. I have obtained decrees for 18 per cent interest which has not been considered usurious anywhere. You cannot compare Chittur with Ernakulam. We are isolated. Therefore I would suggest that my amendment may be considered and passed.

Amendment put and lost.

Clauses 3 and 4 put and carried.

Re-opening of transactions.

3. (1) Notwithstanding anything contained in any Regulation, where, in any suit to which this Regulation applies whether heard ex parte or otherwise, the court has reason to believe,

(a) that the interest is excessive; or

(b) that the transaction was as between the parties there to substantially unfair, the court shall exercise all or any of the following powers, namely,

(i) re-open the transaction, take an account between the parties, and relieve the debtor of all liability in respect of any excessive interest;

(ii) notwithstanding any agreement, purporting to close previous dealings and to create a new obligation, re-open any account already taken between them and relieve the debtor of all liability in respect of any execssive interest, and if anything has been paid or allowed in account in respect of such liability, order the creditor to repay any sum which it considers to be repayable in respect thereof;

(iii) set aside either wholly or in part or revise or alter any security given or agreement made in respect of any loan, and if the creditor has parted with the security, order him to indemnify the debtor in such manner and to such extent as it may deem just;

Provided that in the exercise of these powers the Court shall not—

(i) re-open any agreement purporting to close previous dealings and to create a new obligation which has been entered into by the parties or any persons from whom they claim at the date more than six years from the date of the transaction;

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

(ii) do anything which affects any decree of a Court or any award under the Co-operative Societies Regulation IV of 1088.

Explanation.—In the case of a suit brought on a series of transactions, the expression 'the transaction' means, for the purposes of proviso (i) 'the first such transactions.'

(2) (a) In this section 'expressive' means in excess of that which the Court deems to be reasonable having regard to the risk incurred as it appeared or must be taken to have appeared, to the creditor, at the date of the loan.

(b) In considering whether interest is excessive under this section, the Court shall take into account any amounts charged or paid, whether in money or in kind, for expenses, inquiries, fines, bonuses, premia, renewals or any other charges, and if compound interest is charged, the periods at which it is calculated and the total advantage which may reasonably be taken to have been expected from the transaction.

(c) In considering the question of risk, the Court shall take into account the presence or absence of security and the value there of, the financial condition of the debtor and the result of any previous transactions of the debtor by way of loan, so far as the same were known or must be taken to have been known to the creditor.

(d) In considering whether a transaction was substantially unfair, the Court shall take into account all circumstances materially affecting the relations of the parties at the time of the loan or tending to show that the transaction was unfair, including the necessities or supposed necessities of the debtor, at the time of the loan so far as the same were known or must be taken to have been known to the creditor.

Explanation.—Interest may by itself be sufficient evidence that a transaction was substantially unfair.

(e) Interest above 12 per cent per annum shall be deemed to be excessive within the meaning of this section. This presumption shall apply to compound interest also.

(3) This section shall apply to any suit whatever its form may be, if, such suit is substantially one for the recovery of a loan or for the enforcement of any agreement or security in respect of a loan or for the redemption of any such security.

(4) Nothing in this scetion shall affect the rights of any transferee for value who satisfies the Court that the transfer to him was bona fide, and that he had at the time of such transfer no notice of any fact which would have entitled the debtor as against the lender to relief under this section.

Within the meaning of this sub-section a person is said to have notice of a fact when he actually knows that fact, or when, but for wilful abstention from an inquiry or search which he ought to have made, or gross negligence, he would have known it, or when information of the fact is given to or obtained by his agent under the circumstances mentioned in the Indian Contract Act, 1872, section 229.

(5) Nothing in this section shall be construed as derogating from the existing powers or jurisdiction of any Court

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

4. On any application relating to the amount or admission of a proof of a loan in any insolvency proceedings, the Court may exercise the like powers as may be exercised under section 3 by a Court in a suit to which this Regulation applies.

Insolvency Proceedings.

Mr. C. S. Viswanatha Iyer:— Sir, I beg to move that 'section 5 may be omitted altogether'. The Penal clause does not find a place in the British Act. It would be a real hardship to the money lenders if the penal clause is introduced. I would suggest that the House should oppose the inclusion of this section.

Mr. Thomas Manjuran:—I beg to second the amendment and in doing so I would explain the position of the Government.

Mr. K. Ayyappan:—On a point of order, can the Government second an amendment moved by a non-official member?

Mr. President:—Anybody can second it.

Mr. Thomas Manjuran.—In the Bill as originally introduced by the Government this clause 5 did not exist. During the deliberations of the Select Committee it was thought by the Select Committee that in the absence of some such provision as laid down in clause 5 the fixing of a maximum rate of interest may operate as a premium for fraud. (Hear, hear). That is to say, what was anticipated by the Committee was that, even as is reported to be going on in Travancore, where there are serious restrictions on the levy of interest and where it is stated that very often the nominal amount shown in pro-notes and other documents executed by borrowers would be much higher than the actual amounts paid, there was the chance of fraud and the Committee thought in their wisdom that some such provision should be introduced. The Government had to consider this matter seriously and appreciated that this provision will give rise to practical difficulties.

Dr. A. R. Menon.—What are those difficulties ?

Mr. Thomas Manjuran.—For one thing it may give rise to unnecessary litigation. Government had to consider the pros and cons and decided that in the interests of the public this provision should not be included in the Bill. After balancing the matter the Government considered that it would perhaps be better to omit this clause. I hence support the motion.

Dr. A. R. Menon.—I oppose this amendment. All those arguments were advanced by the Government Advocate during

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the Committee stage and I believe he would not have accepted our arguments unless he found the soundness of them. If he accepted them without being convinced, then I submit the Government Advocate has not done his duty properly. If he has done it this clause should be retained. I can only say that wheels are working within wheels and the Government Advocate was forced to take a different attitude. The Government Advocate was representing the Government. The Government takes up a different attitude now. Now Sir, one reason assigned at the time was that this is the only clause that has not been incorporated in the statute book of any other country and that we should be very careful in introducing such a clause. It is always a fatal policy to bring forward the argument that because the other Governments have not done a good thing we also should not do it. What is the object of this Bill? The object of this Bill is not to adorn the Government Gazette or the state book as a piece of beautiful legislation. There is an ultimate object in the passing of this measure, namely, to give relief to the debtors, and also to restrict the creditors from oppressing the debtors. Monied class has a big aversion to go to jail. If they are fined one hundred rupees or so once in a blue moon that won't operate as a corrective upon them. The only thing that would check them is this fear of penal punishment in the shape of jail. Therefore it is absolutely essential that the clause should be retained if you want to get the benefit of this Bill. (Hear, hear). It is out of no animosity towards any people that I am saying this. The object of this Bill and the people who took part in this Bill is to give some relief to the debtors. The moment you knock off that clause this Bill becomes waste paper because in other countries they have tried it for some time and they failed as the Government Advocate said. This will be a good Bill to look at but it will be inoperative from the point of view of the debtor. Therefore it is the duty of all the members to consider this aspect of the matter and retain the clause. I do not think that jail will be overcrowded by these people.

Mr. P. Kumaran Ezhuthasan.— Mr. President, Sir, I really fail to see the attitude taken by the Government Advocate in seconding a proposition which nullifies the effect of the whole Bill especially in view of the fact that the Select Committee of which the Government Advocate was a member had submitted a unanimous report after discussing the case from various stand points deliberately adding the clause under reference (Hear, hear). The Committee introduced this section to save the debtors from persons who are known for their nefarious tricks in their money lending activities in the State. The Committee

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

has submitted a unanimous report which in express terms says that unless this new clause 5 which was not in the original Bill is introduced into it, no purpose will be served by this legislation and hence the Committee stated thus with regard to this clause:— "The Committee also feel that, in the light of the experience gained by the working of similar pieces of legislation elsewhere if the Bill is to be of real assistance to debtors, it is necessary to introduce a penal provision making it an offence on the part of the creditor to stipulate for any rate of interest higher than twelve per cent or to resort to subterfuges to evade the clear provisions of this act." That is the history of the section which is now attempted to be deleted. With such clear indications showing that unless it is introduced as a new section in the Bill the very purpose of the Bill is frustrated. I assert that there is no grace at all on the part of the Government Advocate in seconding this proposition brought forward by a non-offical member. If really it was the decision of the Government afiter a re-consideration of the matter, subsequent to the report that the section should be deleted it was open to the Government to introduce this as an amendment. There is absolutely no grace, I repeat, on the part of the Government in taking up the present attitude. I even question the position taken up by the Government. This amendment of the Hon'ble member for Tattamangalam should have been allowed to have the same fate as its predecessor which it would have had if the Government through the Government Advocate had not-come to his rescue. I, therefore oppose the amendment.

Mr. K. M. Ibrahim.— Can I get a point of information, whether the Hon'ble member has taken orders from his superiors.

Mr. President.—That is superfluous.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.— സർ, സ്വന്തം കുഞ്ഞുങ്ങളെ തിന്നുന്ന ഒരു എട്ടുകാലിയുടെ കഥയാണ് ഗവമ്മെൻറിൽനിന്ന് ഈ അമെൻറുമെൻറിനെ അനുകൂലിച്ചതിൽ എൻെറ മനസ്സിൽ തോന്നിയതു്. വാസ്തവത്തിൽ ഒന്നു മാറി എഴുതുക, അല്ലെങ്കിൽ മാച്ചുകളയുക എന്നതാണ് ഗവമ്മെൻറു മെമ്പർ ഇതിനെ അനുകൂലിച്ചതുകൊണ്ടു വന്നുകൂടീട്ടുള്ളതു്. പുതുക്കത്തിൽ നിയമങ്ങൾ എല്ലാം കുറെ കടലാസിൽ കുറെ അക്ഷരങ്ങളായി കാണണം, അതു് പ്രയോഗത്തിൽവന്ന് അതുകൊണ്ടു കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കരുതു്, ആ നിയമങ്ങൾ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടുള്ള ഫലം തീരെ ഇല്ലാതാകണം, ഇതാണ് ഗവമ്മെൻറു മെമ്പറുടെ ഈ അനുകൂലംകൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളതെന്നു സവ്യസനം പറയാതെ തരമില്ല. ഗവമ്മെൻറുകളും യാഥാസ്ഥിതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കതപവും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ഒരു ബന്ധം എപ്പോഴും ഉണ്ട്. അതിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണം ആയിട്ട് ഇപ്രകാരം ഒരു യാഥാസ്ഥിതിക കേന്ദ്രത്തിൽക്കൂടി ഇതിനെ പൂരിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നിട്ട് അതിന്റെ പുറകിൽക്കൂടി വാലിന്മേൽ പിടിച്ചുണ്ടാക്കുക; (ചിരി.) ഇത്ര വളരെ കാര്യമായ സംഗതി ജനക്ഷേമത്തിന് അത്യാവശ്യമായ ഒന്നാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിയമമെമ്പക്ഷത്തെന്നെ ആരും ഒരു ഭേദഗതിയായിട്ട് കൊണ്ടുവരാമായിരുന്നില്ലേ? ഗവമ്മെൻറിന്റെ സദുദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് സംശയിക്കുവാനും അപലപിക്കുവാനും ഉള്ള തക്കതായ കാര്യത്തിൽ ഒരു അനുദ്യോഗസ്ഥ മെമ്പർ കൊണ്ടുവന്നപ്പോഴേയ്ക്കും അനുകൂലിച്ചതു കൊണ്ടാണ് ഗവമ്മെൻറു ബില്ലിന് ഇങ്ങനെയൊരു അമെൻറുമെൻറു കൊണ്ടുവരുവാൻ കാരണമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് ഞാൻ ഊന്നി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

Mr. Thomas Manjuran.—I understand that the Hon'ble Member is labouring under a misconception. The Government have resolved to oppose the adoption of clause 5 which is a new clause. No amendment is necessary for taking up such a position. Government can vote against that clause.

Mr. President.—It is purely a question of procedure. The Government will no doubt be at perfect liberty to vote against clause 5 when the question is put to vote. But when the bill has passed through the select committee and the Government members have subscribed unanimously to the report, it is only fair that it must be shown in the agenda paper if it is the intention of the government to bring an amendment.

Mr. Thomas Manjuran.—I am only referring to the aspersion that the Government took advantage of a private motion. All that is more imaginary than real. The Government decided long ago to oppose that clause. Since the Chair observes that the other is the proper procedure, it will be followed.

Mr. President.—That should be done in future.

Mr. Thomas Manjuran.—The Hon'ble members should not be under a delusion that the Government are taking undue advantage of the fact that the Hon'ble member for Chittur has sent this amendment. All that, I submit, is absolutely without any foundation.

മിസ്റ്റർ കെ. എ. ഇബ്രാഹിം.—ഇപ്പോഴത്തെ ഗവമ്മെൻറുമായുള്ള സമാധാനം ഗവമ്മെൻറുതന്നെ ഒരുക്കൂടി വിഷമമായിട്ടുണ്ട്. അതു ഞാൻ ഇവിടെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താം. ഈ അമെൻറുമെൻറിനെ അനുകൂലിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ച് ആലോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചിക്കുവാൻ നേരത്തെ ഗവമ്മെൻറിനു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽതന്നെ ഗവ മ്മെൻറു കൊണ്ടുവന്ന ബില്ലിനെ ഗവമ്മെൻറുതന്നെ എതിക്കുന്നു. നി യമപരമായിട്ട നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഗവമ്മെൻറു തന്നെ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു. ഇന്നു നമ്മുടെ കൊച്ചീ രാജ്യത്തിലെങ്ങും മാറെറാലിക്കൊള്ളു ന്ന പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിൻെറ ശക്തി മനസ്സിലാക്കാതെ, ജന ങ്ങളുടെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗതിയെ മനസ്സിലാക്കാതെ, ദുരിതബാധിതരായ കർഷകന്മാരോട തീരെ അനുതാപമില്ലാതെ ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രമേ യം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതുതന്നെ അനുദ്യോഗസ്ഥ പക്ഷത്തിനു ആകമാനം അപമാനമാണു്. ആ അപമാനത്തെ ഒന്നുകൂടി പ്രബല പ്പെടുത്തുവാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട നിയമമെമ്പർ ഒരുമ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചു് ആലോചിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു ഗവമ്മെൻറിനെക്കുറിച്ചു് തീരെ അസൂയ തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട അനുദ്യോഗസ്ഥ മെമ്പർ മാരെല്ലാവരും ഇതിനെ എതിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി.— ഈ വിഷയത്തെപ്പററി രണ്ടു വാ ക്കു പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. Contract Act എന്ന നിയമം കൊ ച്ചിയിൽ നടപ്പിലും നിലവിലുമുണ്ടു്. അതനുസരിച്ചു രണ്ടു വ്യക്തികൾ ക്കു് ഹിതാനുസരണം കരാറുചെയ്യാം. അതു് ലോകത്തിലെ എല്ലാ പരി ഷ്കൃത ഗവമ്മെൻറുകളും ജനങ്ങൾക്കു് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള അധി കാരവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ആണു്. എന്നാൽ ആ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുസ രിച്ചു കരാറുചെയ്യുന്നതിൽ തെററു, തെററിദ്ധാരണ, വഞ്ചന, ഭീഷണി എന്നിവക്കു് ഒരു കക്ഷി അധീനനായാൽ കരാറ് അസ്ഥിരപ്പെട്ട പോ കും. പിന്നെയും കരാറിനെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്ന ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഉ ണ്ടു്. ഈ തരത്തിലുള്ള ചില വ്യവസ്ഥകൾക്കുള്ളിൽ കരാറുചെയ്യുന്ന തായാൽ കോടതി അതു് അംഗീകരിക്കുകയും അതു് അനുസരിച്ചു വി ധിക്കുകയും ചെയ്യും. കടംകൊടുക്കുക, വാങ്ങുക എന്നതു് ഈ ആക്ടിൽ പെടുന്നതാണു്. പലിശനിരക്കു കുറക്കുന്നതുതന്നെ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യ ത്തിനു ഭംഗംവരുത്തുന്ന ഒന്നാണു്. ഈ ബില്ലിൽ ഒന്നുവീതം പലിശ യിൽ കൂടുതൽ വാങ്ങുവാൻ പാടില്ലെന്നു പാസ്സാക്കി കഴിഞ്ഞു. ഈ വ കുപ്പിൽ പറയുന്നതു വാങ്ങുകയൊ വാങ്ങുവാൻ കരാറുചെയ്യുയൊ ചെ യ്യാൽ അതു് കുറകരമായ പ്രവൃത്തിയാണെന്നും ക്രിമിനാൽ കോടതി ക്കു അതു് വിചാരണചെയ്തു ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണെന്നും ആണു്. കരാറു നിയമത്തിൽ ക്രിമിനാൽ കുറമാക്കിയ ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി ഉണ്ടൊ എന്നു സംശയമുണ്ടു്. ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും അതു് Penal Codeൽ ഉ ൾപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടുമാണു്. അധിക പലിശ ഏടുക്കുന്നതൊ കരാറു ചെയ്യുന്നതോ ക്രിമിനൽ കുറമാക്കുക എന്നു പറയുന്നതു് ദുർഗ്രാഹ്യ മാണു്.

കടംകൊടുക്കുന്ന ആളോടും കടംവാങ്ങുന്ന ആളോടും ഗവമ്മെ ണ്ടു നിഷ്പക്ഷമായി പെരുമാറെണ്ടതാണു്. ഈ വകുപ്പുകൊണ്ടു ഉദ്ദേ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ശിക്കുന്നതു് നെിൽ ക്രൂരതൽ പല്ല creditor കടംകൊടുക്കുനെ വർ വാങ്ങരുതെന്നാണ്. അതിനുവേണ്ടി അതു കുറ്റകരവും ശിക്ഷാർഹവുമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കടംവാങ്ങുന്നവർ മടക്കിക്കൊടുപ്പാൻ സാധിക്കാത്തപ്പോൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായി നാം കാണുന്നുണ്ടു്. അതല്ലാതെയും മടക്കിക്കൊടുപ്പാൻ പ്രാപ്തരാണെന്നു കടംകൊടുക്കുന്നവരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഇവയും കുറ്റകരവും ശിക്ഷാർഹവുമാക്കേണ്ടതല്ലെ എന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. രണ്ടുക്രൂരോടും നിയമനിർമ്മാണസഭ സഹാവനയിൽചെയ്തുമാറണം. കടംവാങ്ങിയവർ കടസംഖ്യ കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ തൽക്കാലികമായ അപ്രാപ്തിയൊ ന്യായമായ കാരണങ്ങളാലുള്ള നിസ്സഹനമൊ തെളിയിക്കുന്നപക്ഷം Civil jailൽ കൂടി പോകേണ്ടിവരുന്നില്ല. ഇതിനുപുറമെ നിർദ്ധനനായാൽ കടബാധ്യതയിൽനിന്നു ഒഴിവും കിട്ടിയിരുന്നു. Civil കുറ്റത്തിനു civil ശിക്ഷയാണു കൊടുക്കേണ്ടതു് എന്നാണു് ഞാൻ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതു്. കടക്കാരനു (debtor) വരുന്ന ശിക്ഷതന്നെ civil jail മാത്രമാണു്. Creditor നൊ ക്രിമിനാൽ ജെയ്ലാണു് ഈ വകുപ്പനുസരിച്ചു് ഉണ്ടാകുക.

തൊഴിലാളിതഭരണവും അതിനനുസരണമായ നിയമങ്ങളും നടപ്പിലിരിക്കുന്ന റഷ്യയിൽ ഈവിധമിലുള്ള നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കാം. അവിടത്തെ Contract Act–ം Transfer of Property Act–ം ഇവിടത്തെയും തമ്മിൽ അജഗജാന്തരമുണ്ടാകും, എന്നതിനു സംശയമില്ല. അവിടത്തെ കാര്യപരിപാടിയ നിയമങ്ങളും നാം സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ നാം ഈ തരത്തിലുള്ള എടുപ്പുചാട്ടം പാടില്ലെന്നാണു് പറയുന്നതു്.

മറെറാരു വാദം ഈ സഭയിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു് ഈ ശിക്ഷാവകുപ്പു് ഈ ബില്ലിൽ ഇല്ലാത്തപക്ഷം ഇതുകൊണ്ടു യാതൊരു കാര്യവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല എന്നാണു്. അതു് ശരിയല്ലെ, എളുപ്പത്തിൽ തെളിയിക്കാം. കോടതിയിൽ വരുന്ന കേസ്സുകളിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന്നൊ ജഡ്ജിക്കൊ ന്നിൽ അധികം പലിശ വസൂലാക്കീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് വകവെച്ചു കൊടുക്കാവുന്നതാണ്. തുടർച്ചയായി നിലനിന്ന ഏടവാട്ട ആണെങ്കിൽ ന്യായം കൊല്ലംമുമ്പുവരെയുള്ള കണക്കു പരിശോധിച്ചു ക്രൂരതൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ മടക്കി കൊടുപ്പിക്കയും ചെയ്യാം. അങ്ങിനെയാണു് ഈ വകുപ്പുകൂടാതെ ബിൽ ആവശ്യമില്ലാത്തതും നിരുപയോഗ്യം എന്നു പറയുന്നതു് നിരത്ഥകമാണു്.

കൊച്ചി ഹാർബർ എന്ന വിഷയത്തെപ്പററി നമ്മുടെ ദിവാൻ പ്രസിഡെൻറു ചെയ്ത സ്റ്റേറുമെണ്ടിൽ ബ്രിട്ടീഷിൽ നിലവിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ ഇവിടെയും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കൊച്ചിക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നുണ്ടു്. ഇതും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടന്നൊന്നാണു്. അവിടെയാകട്ടെ ഈ ശിക്ഷാവകുപ്പു് ഇല്ല. ഈ ബിൽ അവിടെ പാസ്സായിട്ടു കുറെ കാലമായിട്ടുണ്ടു്. നിയമങ്ങൾ തമ്മിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഐകരൂപ്യം ഉണ്ടാവേണ്ടതിന്റെ വേണ്ടിയും ഈ വകുപ്പ് ചേർക്കുന്നത് അനാവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ നിയമസംഹിതയിലെ മിക്ക നിയമങ്ങളും ബ്രിട്ടീഷിൽനിന്ന പകർത്തിയതാണല്ലൊ. ഇതു അപ്രകാരംതന്നെ പകർത്തുന്നതിന്റെ തടസ്ഥം എന്താണ് എന്നാണ് ചോദിക്കുന്നത്.

മറെറാരു സംഗതി എനിക്കു പറവാനുള്ളതു് ഈ നിയമംകൊണ്ടുള്ള ഭവിഷ്യത്തിനെപറ്റിയാണ്. വലിയ പട്ടണങ്ങളിലെ കടംകൊടുക്കുന്ന പലിശതോതു മിക്കവാറും മഫ്വാദപലിശയാണ്. എന്നാൽ നാട്ടുപുറങ്ങളിലാകട്ടെ മഫ്വാദപലിശയിൽ കൂടുതലാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഈ നിയമം പട്ടണങ്ങളെക്കാൾ അധികം നാട്ടുപുറങ്ങളെ ബാധിക്കുമെന്ന പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. നാട്ടുപുറങ്ങളിലെ ബാങ്കുവ്യാപാരികൾ സംഖ്യകൾ ഡപ്പോസിറു വാങ്ങുന്നതും പട്ടണങ്ങളിലേക്കാൾ കൂടുതൽ പലിശക്കാകും എന്നതിന്റെ സംശയമില്ല. ഇതിന്റെംപുറമെ ഈടുകൂടാതെ പണം കടംകൊടുക്കുന്നതിൽ നഷ്ടംവരുവാൻ എളുപ്പവുമുണ്ടല്ലൊ. ഇവ കൊണ്ടെല്ലാം മേലിൽ നാട്ടുപുറത്തെ ബാങ്കുവ്യാപാരികൾക്കു ഒന്നുവീതമുള്ള പലിശക്കു സംഖ്യ കടംകൊടുത്ത ആദായകരമായ വിധത്തിൽ കച്ചവടം നടത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ല. അതിനാൽ നഷ്ടംവരുവാൻ എളുപ്പമില്ലാത്തവിധമല്ലാതെ അവർ പണം കടംകൊടുക്കയില്ല. അതായതു് വസ്തു, പണ്ടം, വിലപിടിച്ച മറു സാധനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ഈടിന്മേലല്ലാതെ സംഖ്യ കൊടുക്കുകയില്ല. അതല്ലാതെ കടംകൊടുത്താൽ നഷ്ടംവരാതെ കഴിപ്പാൻ പ്രയാസവുമായിരിക്കും. ജനങ്ങൾക്കു മുൻ നടന്നിരുന്നവിധത്തിൽ പണംകിട്ടുവാൻ സാധിക്കാതെവരുന്നതും തൻമൂലം കച്ചവട വ്യവസായങ്ങൾ കുറയുവാൻ ഇടവരുന്നതും ആണ്. ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി വേണ്ടതുപോലെ ആലോചിക്കാഞ്ഞാൽ കൊച്ചിയുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിക്കു കൂടുതൽ ഹാനിതട്ടുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മേണ്ടു ഈ കാര്യത്തിൽ മൌനം ദീക്ഷിക്കുന്നതു് വളരെ അത്ഭുതത്താണ്. ഈ പുതിയ വകുപ്പിന്റെ നാനാവശങ്ങളേയും അവധാനപൂർവ്വം ആലോചിക്കേണ്ടതും അങ്ങിനെ ചിന്തിക്കാതെ പുതിയ ഈ വകുപ്പ് ചേർക്കുന്നതു അത്യധികമായ ദോഷത്തെ ചെയ്യുന്നതുമാണെന്ന പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

The House rose for lunch at 1 P. M. and re-assembled at 2. 15 P. M. with the Deputy President in the Chair.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനശിവപേരൂർ മെമ്പർ ഈ ഭേദഗതിയെ പിൻതാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ബില്ലിനെ എതിർത്തതിനു ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘമായ പ്രസംഗത്തിന്റെ സാരം മുഴുവൻ നോക്കിയാൽ പണം പ്രമാണത്തിൽ എഴുതി അധികപ്പലിശ വാങ്ങിക്കാൻ സൌകര്യമില്ലെങ്കിൽ പണമിടപാടു നടക്കുകയില്ല എന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തു്. ഈ ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശം ആശ്വാസമുള്ള തെ സൗകര്യം ക്രഡിറ്റേഴ്സിനു കൊടുക്കരുതു് എന്നുള്ളതാണു്. അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രസംഗം ഈ ദേശഗതിയെ എതിർത്തുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. ഇനി ഈ ദേശഗതിക്കു കാരണമായ വകുപ്പിന്റെ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി പറയാം. സെലക്ട് കമ്മറ്റിയിൽ ഞാനും തെ മെമ്പറായിരുന്നു. അന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാ മെമ്പർ അവർകളുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് ഈ പുതിയ ക്ലാസ് ഈ ബില്ലിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇതു കൊണ്ടുവരുവാനുണ്ടായ കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വദേശത്തിനടുത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ നടക്കുന്ന അനുഭവം നല്ലപോലെ അറിയാമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു ഇങ്ങനെ ഒരു വകുപ്പു ഈ ബില്ലിൽ വച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാകയില്ലെന്നു നല്ല ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നതാണു്. തിരുവിതാംകൂർ ഇപ്പോൾ ഈ വകുപ്പോടുകൂടാതെ നാം പാസാക്കണമെന്നു പറയുന്നതായ ഈ ബിൽപോലെ ഒരു നിയമം വളരെക്കാലമായി നടപ്പുണ്ടു്. നാട്ടുകടലാസിൽമാത്രം. എട്ടിലെ പശു പുല്ലു തിന്നുകയില്ല. പലിശണ്ടാധികം വാങ്ങുവാൻ ഇടവരരുതു് എന്നുള്ള നിർദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു് ഗവർമെൻറു നിയമനിർമ്മാണംചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ ഈ വകുപ്പും അതിനോടുകൂടി വേണം. ഈ വകുപ്പുവച്ചാൽ അധികം പലിശ വാങ്ങാത്തവർക്കു ദയപ്പെടുവാനില്ല.

വേറൊരുസംഗതി എനിക്കു നിയമജ്ഞന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനുണ്ടു്. ഈ ബിൽ വലിയ ഇടപാടുകാരെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതല്ല. വലിയ ഇടപാടുകാരുടെ ഇടയിൽ അധികം പലിശതന്നെയില്ല. അതിലും കുറഞ്ഞപലിശയാണുള്ളതു്. ഈ ബിൽ പാസ്സാക്കിയാൽ നൂറുരൂപ കടംവാങ്ങുവാനുള്ളവനു് ഒരാൾക്കു് ഫാറൂ രൂപയുടെ പ്രമാണംഎഴുതികൊടുത്തിട്ടു് നൂരൂപയെ വാങ്ങുവാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. ഇതാണു് ഇപ്പോഴത്തെ അനുഭവം. പിന്നെ കോടതിയിൽ വാദിക്കുവാൻ പറയുന്നു. കോടതിയിൽ എല്ലാം വരുമോ? കോടതിയിൽ വാദിക്കുവാൻ പറയുന്നതുതന്നെ വലിയ അബദ്ധമാണു്. പിന്നെ ഇൻഡ്യയിലെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാനധികമായി. അനേകരണം പരിഷ്കാരത്തിനു ആവശ്യമാണു്. കെട്ടിക്കാൻ എന്നാൽ അനേകരണക്കാരായിതന്നെ ഇരിക്കണമെന്നില്ല. കെട്ടിക്കാൻക്കു് തെ പരിഷ്കൃതമായ പദ്ധതി മറ്റുള്ള രാജ്യക്കാരെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നുള്ളതു് തെ ബുദ്ധിഹീനമായ നയമാണു്. നമ്മുടെ ഗവർമെൻറു വിദ്യാഭ്യാസത്തിലാണെങ്കിൽ ഇൻഡ്യക്കു ആകെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം ഏറ്റവുമധികമുള്ള ഈ കൊച്ചുരാജ്യത്തു് ഈ കാര്യത്തിൽ തെ ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചുകൊടുത്തുകൂടെ എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഹണ്ടികക്കച്ചവടക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ സമ്പ്രദായം നാമെന്തിനു പകർത്തുന്നു. എനിക്കു ഇതിൽ പറയുവാനുള്ളതു് നമ്മുടെ ഗവർമെൻറു ഇപ്പോൾ ഫാഷനാക്കിട്ടുള്ള നിയമം അതേമാതിരി സ്വീകരിക്കണമെന്നാണു്- ഇതു തെ അനുദ്യോഗസ്ഥ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ബില്ലല്ല. ഗവമ്മെൻറു മെമ്പ്രന്മാരെല്ലാം അനുകൂലിച്ചു പാസാക്കിയ ഒരു സെലക്ട് കമ്മറി റിപ്പോർട്ട് സ്വീകരിക്കണ്ട, ഇപ്പോൾ വേറെ പാസാക്കണമെന്നു പറയുന്നതിനോടു യോജിക്കുവാൻ ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ല. എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് ആവശ്യമായ ഒരു നിയമം പാസാക്കി കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ നിയമം പാസാക്കി നല്ല പേരെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തെ കൊച്ചി നിയമസഭ അനുകൂലിക്കരുതെന്നാണു്. നമ്മുടെ ഗവമ്മേൻറിൻെറ പഴയനിലമാറി ഇപ്പോൾ ഒരു പുതിയ നില എടുത്തിട്ടുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു വലിയ സംശയമുണ്ടു്. പ്രത്യേകിച്ചും ഇതിനെപ്പററി എന്തോ ചില അടിഒഴുക്കുകൾ, എന്തോ ചില ചരടുവലികൾ നടന്നതായിട്ട സാധാരണ മനുഷ്യബുദ്ധികൊണ്ടു ആലോചിച്ചാലറിയാം. വേറെ ഒരു വലിയവാദം കൊണ്ടുവരുന്നതു് ധനശാസ്ത്രം അറിയുവാൻ പാടില്ലാത്തവരാണു് പിനൽക്ലാസിനു അനുകൂലിക്കുന്നതു എന്നാണു്. ആ വാദത്തിനു യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ല. ഈ ബിൽ പാസാക്കി നിയമമാക്കിയാൽ സാധുക്കളെ ഞെക്കിപ്പിഴിയുന്നതായ ഏർപ്പാടു കൊച്ചിയിൽനിന്നു നശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതു് ഈ പിനൽക്ലാസ് കൊണ്ടു തീർച്ചയായും നടക്കും. സാധുക്കളുടെ കഴുത്തറുക്കുന്ന ഈ ഭേദഗതിയെ, അവരെ ഞെക്കിപ്പിഴിയുവാൻ ഉപകരിക്കുന്നതായ ഈ ഭേദഗതിയെ, ഒരു പ്രകാരത്തിലും സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രത്തിൻെറ, ആധുനിക സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രത്തിൻെറ, ആധുനിക സാമ്പത്തിക ഘടനാ ശാസ്ത്രത്തിൻെറ, രഹസ്യങ്ങളറിയാവുന്ന ഒരൊറ മെമ്പരും അനുകൂലിക്കയില്ല. ചിലർ ഇവിടെ സൊവ്യറു റഷ്യയെപ്പററി ആക്ഷേപിച്ചു സംസാരിക്കയുണ്ടായി. സൊവ്യറു റഷ്യയിലെ സ്ഥിതിവരുത്തുവാനുള്ള വളർച്ചയും ശക്തിയും നമുക്കില്ല. അതുകൂ ഭാഗ്യം നമുക്കില്ല. അതോർത്തു വ്യസനിക്കുന്നതിനു പകരം സൊവ്യറു റഷ്യയെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു ഭയനീയമാണു്.

Mr. T. S. Balarama Ayyar.—This is one of those very rare occasions when I find myself at some variance with my Hon'ble friend behind me,—I mean the Hon'ble Member for Pallipuram. I think ultimately we shall agree.

I am one of those who think that everything should be done to protect the interests of the poor debtor. But I do not think that sending to jail his creditor will in any way serve the interest of the debtor. But I do think that there must be something in this Bill to show that the Government regard this as an offence, as one involving some moral depravity. But there must be some sense of proportion in the punishment provided, as was remarked by the Hon'ble Member for Trichur South. I may, therefore, with the permission of the House, propose a small amendment to delete the imprisonment portion in clause 5 and reducing the fine from Rs. 1000 to Rs. 500.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Deputy President.—With regard to the new amendment, I do not think that it will be correct to interrupt the discussion on the amendment already moved. If that amendment is not accepted by the House, I shall allow the new amendment to be moved.

Mr. A. Narayana Menon.—Sir, The two arguments advanced in favour of the amendment are (1) there will be vaxatious litigation which can be avoided as was pointed out by the Law Member and (2) sanctity of contracts should be respected.

Coming to the first contention, I find in the bill before us a proviso sufficient to protect the creditor from any vexatious litigation whatsoever. The proviso runs thus:—

> "Provided that no prosecution for an offence under this section shall be started unless by or with the sanction of the Court which has had to deal with the transaction, in which such prohibited rate of interest was stipulated for or with the act, by which such interest was in effect secured."

So, before you go to the Criminal Court, you have to get the sanction of the Civil Court which had to deal with the litigation between the two parties. Since there is that proviso I submit that the contention, that the creditor will be dragged before a Criminal Court and that there will be vexatious litigation, falls to the ground.

Then coming to the sanctity of contracts, I ask sanctity of what contract?—a contract that was entered into with a weak party by a party in an advantageous position by using undue influence? It is only such an offence that is being made punishable here, and not an ordinary contract. Suppose I want to take a higher rate of interest. The practice that is going on elsewhere is to take two documents one in my name and one in my relative's name. If the rate of interest agreed upon is paid, the document taken in the name of my relative will be returned. Otherwise there will be suit on both. It is such contracts that are going to be penalised and I submit that to call such a contract as sanctified, is misusing the term; and, that argument also falls to the ground.

The section is absolutely essential for the proper working of the Bill and I submit that the Bill should go in as it is before the House. With these words, I oppose the amendment.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. V. Moothedan.—Mr. President, Sir, I am very much surprised to hear the Hon'ble Member for Trichur saying that the State has no power to interfere with the private individual's liberty to make a contract. That is true in an ideal state of affairs. But, if you examine the history of all the civilised countries in the world during the past two decades, you will find that every State has interfered with the individual liberty to protect the interests of the society. To take a recent example, viz., the application of Sanctions by the League of Nations, there was a committee which decided that Sanctions ought to be applied. The British Government decided that Sanctions should be applied. Now you cannot trade with Italy freely. Is it not interference with the rights of private parties? Is it not a violation of individual liberty? Another example is the Child Marriage Restraint Act. You cannot marry your child as you like or when you like. Therefore, if you examine the history of every State, you will find individual liberty at every moment being interfered with. Therefore there is no harm for the State to interfere if there is sufficient cause for interference.

The second point is regarding the punishment. I fear the punishment is excessive and therefore I would agree with the amendment tabled by the Hon'ble Member for Trichur North.

Mr. Thomas Manjuran.—In view of the discussion that has taken place on the subject and in view of the amendment that has been proposed by one Hon'ble member, the Government consider that the via media proposed by the Hon'ble Member for Trichur North is one that deserves the serious consideration of this House. As stated by me when I supported the amendment, the position of the Government was not a categorical assertion that one position is right and the other position is wrong. The Government wanted the opinion of the House and formulated for the consideration of the House Government's views. The Government consider that the imposition of such a serious penalty in connection with the transactions between debtors and creditors was not a thing to be lightly countenanced, and was evidently a thing which should be discussed in this House. It is seen from the discussion that there are two extreme views and happily there exists a moderate view between the two and the Government always anxious to accept whatever is just and proper are glad to state that they are in full sympathy with the very moderate proposition put forward by the Hon'ble member for Trichur North. I would, in these circumstances, request my Hon'ble friend, the member for Chittur-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Thattamangalam to reconsider the position assumed by him in the light of the amendment put forward.

Mr. C. S. Viswantha Ayyar—I beg to withdraw my amendment and accept this amendment.

Amendment was with leave, withdrawn.

Mr. T. S. Balarama Ayyar.—I, therefore, formally move the amendment. "To delete the imprisonment portion in clause 5 and reduce the fine of Rs. 1000 to Rs. 500."

Mr. P. Raman Menon.—I beg to second it.

Mr. M. Sivarama Menon.—In rising to support the amendment moved by the Hon'ble Member for Trichur North, I have once more to bring to the notice of this House that this amendment requires the unanimous support of the non-official members of this House. As has been remarked more often than once there can be no system of law known to jurisprudence which has not a sanctity behind it and a violation of which is not visited with punishment. That is considered to be sufficient by the society. But at the same time it cannot be said that the Bill as it stands with the term of imprisonment for the violation cannot but be considered to be too severe. For instance, whenever there is a violation of fiscal laws, it is not imprisonment which is the sole punishment. Of course, it is no doubt an alternative punishment. It is in the discretion of the Court to award a fine or imprisonment. But whenever there is such a deterrent punishment as a fine of Rs. 500, that would be a sufficient eye-opener to those who violate the law. Therefore, I wholeheartedly support the amendment put forward by Mr. Balarama Ayyar.

Amendment put and carried.

Clause 5 as amended put and carried.

5. A creditor who stipulates for interest, simple or compound, exceeding 12 per centum per annum, or does any act which he in effect secures to himself interest exceeding such rate, shall on conviction before a Magistrate of the First Class, be liable to a fine not exceeding Rs. 500.

Penalty

Provided that no prosecution for an offence under this section shall be started unless by or with the sanction, of the Court which has had to deal with the transaction in which such prohibited rate of interest was stipulated for, or with the act, by which such interest was in effect secured.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Clause 1 put and carried.

1. (1) This Regulation may be called "The Cochin Usurious Loans Regulation, of 11 ."

Short title, extent and commencement.

(2) It extends to the whole of Cochin.

(3) It shall come into force on a day to be notified in the Cochin Government Gazette by the Government.

(4) The Government may, by notification in the Government Gazette, direct that it shall not apply to any area, class of persons, or class of transactions, which it may specify in its notification.

Title and preamble put and carried.

THE COCHIN USURIOUS LOANS BILL.

Whereas it is expedient to give additional powers to Courts to deal in certain cases with usurious loans of money or in kind,

Preamble.

it is hereby enacted as follows.

Mr. Thomas Manjuran.—Sir, I beg to move that the Bill may be taken up and finally passed tomorrow.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—I second it.

Motion put and carried.

The Cochin Press and Registration of Books Regulation Amendment Bill.

Mr. Thomas Manjuran.—Sir, I rise to present the Select Committee Report on the Cochin Press and Registration of Books Regulation Amendment Bill. The Bill itself as it originally stood was quite a short one and even as reported upon by the Select Committee is fairly short. But two clauses were added on to the Bill by the Select Committee the first reads thus:

> "Provided that the Magistrate before whom a prosecution under this section is pending may let off the offender complained against, in cases that he considers suitable, with a warning".

With regard to the first amendment the Government have absolutely no objection. But with regard to the second amendment that looks rather an impracticable one. The Government consider that the discretion vested in the Magistrate to let off an offender with a warning as contained in the first proviso is sufficient. On the other hand, just consider the second proviso:

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly